

BILTEN

16

JUL 2010.

O PITANJIMA UNUTRAŠNJIH POSLOVA
Evropske unije i Srbije

- Beogradski centar za bezbednosnu politiku
- Beogradski centar za ljudska prava
- Forum za bezbednost i demokratiju
- Urednik: Saša Đorđević
- Recenzent: Sonja Stojanović
- Saradnici: Biljana Pandilovska, Gorana Odanović, Ivana Jovanović, Jelena Babić, Katarina Filipović, Marija Todorović, Nevena Jovanović, Tijana Kaitović, Miloš Đinđić

EVROPSKA UNIJA

Institucionalne i pravne novine

- Evropski parlament usvojio „SWIFT“ sporazum (2)
- Novi pravni okvir EU za borbu protiv trgovine ljudima (2)
- Evropska unija i sistem zaštite ljudskih prava (3)

Analize i procene

- Izveštaj o poštovanju ljudskih prava u EU (4)

Zanimljivosti

- Efikasan pravosudni sistem na Kosovu i Metohiji kao „top“ prioritet EU (5)

SRBIJA

Institucionalne i pravne novine

- Strateški razvoj MUP u oblasti komunikacija (7)

- **Stiže nam komunalna policija (8)**

Analize i procene

- **Policija i upotreba sredstava prinude? (9)**

Zanimljivosti

- **I u Makedoniji nedoumice o Zakonu o elektronskim komunikacijama (10)**
- **Nedeljnici u Srbiji o pravosuđu i unutrašnjim poslovima (12)**

PREDSTAVLJAMO

Regionalna saradnja

- **Započeta izrada Strategije unutrašnje bezbednosti za JIE (13)**

Publikacije

- **I Kolumbija i Meksiko imaju slična rešenja za borbu protiv narko-kartela (14)**

Pred vama je **Bilten o pitanjima unutrašnjih poslova Evropske unije i Srbije** koji je rezultat zajedničkog rada tri organizacije – Beogradskog centra za bezbednosnu politiku, Beogradskog centra za ljudska prava i Foruma za bezbednost i demokratiju. Bilten je deo aktivnosti projekta „Podsticanje uključivanja civilnog društva u reformu policije u Srbiji“. Objavljen je uz podršku Misije OEBS u Srbiji, ambasade Kraljevine Holandije u Srbiji i Ženevskog centra za demokratsku kontrolu oružanih snaga (DCAF). Ukoliko želite da se prijavite ili odjavite sa mejling liste biltena pošaljite e-mejl na sasadjordjevic@ccmr-bg.org.

EVROPSKA UNIJA

Institucionalne i pravne novine

Evropski parlament usvojio „SWIFT“ sporazum

Evropski parlament (EP) je 8. jula odobrio SWIFT sporazum kojim se uređuje razmena bankarskih podataka EU i SAD sa ciljem otkrivanja izvora i načina finansiranja terorističkih aktivnosti. EP je u februaru ove godine odbacio prvu verziju sporazuma zbog nedovoljnih garancija zaštite privatnosti, tj. podataka o ličnosti. Ipak, posle određenih ustupaka SAD, sporazum je usvojen na zasedanju EP sa 484 glasova za, 109 protiv i 12 uzdržanih. Ovu odluku EP pozdravio je i Barak Obama, predsednik SAD. Ukazao je na to da ovaj sporazum pruža dodatne mere zaštite privatnosti, a istovremeno omogućava nastavak borbe protiv terorizma.

Glasanje u Evropskom parlamentu, [Flickrriver.com](https://www.flickrriver.com)

SWIFT je privatna kompanija sa sedištem u Belgiji koja elektronski prenosi bankarske finansijske transakcije. Njeni klijenti su uglavnom evropske banke. Posle terorističkog napada 11. septembra u SAD usvojen je Program praćenja finansiranja terorističkih aktivnosti koji je podrazumevao pristupanje poverljivim bazama podataka ogranka SWIFT na američkom tlu. Cilj je bio praćenje i ulazak u trag sumnjivim transakcijama. Američki dnevni list *New*

York Times je u 2006. godini objavio tekst o operacijama američkih vlasti putem kojih oni pristupaju pomenutim bazama podataka bez znanja EU. Posle toga SWIFT je odlučio da izmeni svoju politiku čuvanja baza podataka. Svi podaci o transakcijama obavljenim na evropskom tlu čuvali bi se samo u sedištu kompanije u Belgiji. To je i sprovedeno 1. januara 2010. godine zbog čega je SAD odlučio da što pre započne pregovore sa EU o privremenom sporazumu koji bi dozvolio neprestan protok SWIFT podataka iz EU u SAD. Taj sporazum EP je smatrao neprihvatljivim i pregovori EU i SAD su nastavljeni u martu 2010. godine. Izmenjena verzija sporazuma potpisana je 28. juna između EU i SAD. Deset dana kasnije EP usvojio je sporazum.

Sporazumom je predviđeno da EUROPOL odobrava ili odbacuje zahteve Ministarstva finansija SAD za prosleđivanjem određenih podataka. EU će imenovati svog zvaničnika u Vašingtonu koji će nadgledati korišćenje bankarskih podataka u SAD. Građani EU imaju pravo da pred američkim sudom ospore pristup američkih vlasti njihovim podacima. Pored toga, sporazum predviđa da se nakon pet godina od njegovog usvajanja njegov sadržaj izmeni ili da se potpuno ukine. U tom periodu EU bi trebalo da sprovede sporazum u celini i da razradi kriterijume za odabir podataka koji će se prosleđivati SAD, kao i načine nadzora razmene. Sporazum stupa na snagu 1. avgusta ove godine.

Datum: 16. jul 2010.

Autorka: Marija Todorović, stažistkinja, Beogradski centar za bezbednosnu politiku

Link: Euobserver.com, NYtimes.com

Novi pravni okvir EU za borbu protiv trgovine ljudima

Predlog direktive EP i Saveta o načinima prevencije i borbe protiv trgovine ljudima prosleđen je Evropskoj komisiji (EK) krajem marta ove godine. Na sastanku Saveta za pravosuđe i unutrašnje poslove

početkom juna 2010. godine postignuta je saglasnost o sadržaju finalne verzije predloga.

Trgovina ljudima je teško krivično delo koje najčešće predstavlja oblik organizovanog kriminala i podrazumeva prinudnu eksploataciju ljudi na vršenje aktivnosti koje su protivzakonite. Prostitucija, prinudni rad bez nadoknade, trgovina organa žrtvama trgovine ljudima predstavljaju ozbiljno ugrožavanje ljudskih prava i narušavanje ljudskog integriteta. Ovo krivično delo zabranjeno je brojnim međunarodnim dokumentima. To su pre svega **Konvencija protiv transnacionalnog organizovanog kriminala** (UN, 2000), **Konvencija o borbi protiv trgovine ljudima** (Savet Evrope, 2005) te **Povelja o osnovnim pravima EU** (2000) gde se izričito zabranjuje trgovina ljudima (član 5).

Novim predlogom direktive određeni su glavni ciljevi: prevencija, kažnjavanje i zaštita prava žrtava trgovine. Direktiva precizno definiše strukturu ovog krivičnog dela koja obuhvata prisilu i pretnju, upotrebu sile, obmanu, kidnapovanje i iskorišćavanje ranjivosti žrtava, koje se najčešće nalaze u nepovoljnoj ekonomskoj i socijalnoj situaciji. Zabrinutost država članica EU izražava se preko povećanja visine kazne (minimum pet godina zatvora) do zauzimanja stava da bi kazna trebalo da bude strožija kada su žrtve deca i kada je počinjena ozbiljna povreda žrtve.

Borba protiv trgovine ljudima u Poljskoj,
Humantrafficking.org

Direktivom je predviđena posebna zaštita žrtve pre početka, za vreme i posle završetka krivičnog postupka. Zaštita podrazumeva pružanje medicins-

ke i pravne pomoći i uključenje žrtve u sistem zaštite svedoka. Poseban naglasak se stavlja na pružanje pomoći deci žrtvama i njihovim porodicama. Ovom direktivom organi koji su zaduženi za krivično gonjenje dobijaju veća ovlašćenja za vreme istrage, kao što su presretanje komunikacije, tajni i elektronski nadzor, uvid u bankarske račune. Kazne su predviđene ne samo za organizatore i izvršioce krivičnog dela, već i za one koji su koristili usluge žrtava trgovine.

Najznačajnije od svega je podizanje nivoa saradnje država članica i pružanje uzajamne pomoći državama nečlanicama u borbi protiv trgovine ljudima. Direktiva predviđa uspostavljanje nacionalnih izvestilaca (eng. *National Rapportors*) u svakoj članici EU koji bi trebalo da redovno pripremaju procene trendova trgovine ljudima, analiziraju rezultate mera za borbu protiv trgovine ljudima, kao i da izveštavaju o tome. Novi pravni okvir EU svakako predstavlja dobru osnovu za dalju saradnju država članica sa ciljem stvaranje organizovanije borbe za suzbijanje trgovine ljudima, koja pored trgovine drogom predstavlja najozbiljniju tzv. meku bezbednosnu pretnju, po procenama EUROPOL (**OCTA 2009**).

Datum: 15. jul 2010.

Autorica: Biljana Pandilovska, stažistkinja,
Beogradski centar za bezbednosnu politiku

Linkovi: Statewatch.org

Evropska unija i sistem zaštite ljudskih prava

Novi Reformski ugovor EU, Ugovor iz Lisabona, koji je stupio na snagu 1. decembra 2009. godine utvrđuje u članu 6 pravni osnov za pristupanje Unije Evropskoj konvenciji o ljudskim pravima i osnovnim slobodama (u daljem tekstu: Konvencija).

Savet Evrope i zaštita ljudskih prava

Evropska konvencija o ljudskim pravima i osnovnim slobodama usvojena je u novembru 1950. godine u okviru Saveta Evrope i pruža zaštitu osnovnih građanskih i političkih prava

kroz mehanizam zaštite uspostavljen u okviru Evropskog suda za ljudska prava sa sedištem u Strazburu. Pojedinci kojima su ugrožena osnovna prava, a pošto su iscrpeli sve pravne lekove u svojoj državi, mogu da se obrate sudu u Strazburu.

Za razliku od pravnog sistema uspostavljenog u Savetu Evrope, EU je razvila poseban pravni poređak, čiju najvišu pravnu instancu čini Sud pravde EU, sa sedištem u Luksemburgu. Konvencija i njen sudski mehanizam se nisu, do stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona, odnosili na EU kao celinu, iako su sve države članice potpisnice Konvencije. Kao potpisnice one su obavezne da je poštuju, kao i odluke Suda i kada primenju ili sprovode pravo EU.

Zaštita ljudskih prava u Evropi, Avrupa.info.tr

Pristupanjem EU Konvenciji doći će do ojačanja zaštite ljudskih prava u Evropi tako što će pravni sistem EU biti podložan sistemu nezavisne pravne kontrole. Takođe, to će pomoći u popunjavanju praznina u sistemu zaštite ljudskih prava u državama članicama, tj. evropskim građanima biće omogućen isti stepen zaštite u odnosu na akte koje donosi EU, kao što je slučaj sa onima koji donose države članice.

Sve države potpisnice Konvencije, njih 47 od kojih su 27 istovremeno i države članice EU, moraju da daju formalnu saglasnost za pristupanje Konvenciji u svojim nacionalnim parlamentima, ali pristupa-

nje Konvenciji mora da bude potvrđeno i u EP. Tornbjorn Frojsnes, ambasador Saveta Evrope pri EU, veruje da će proces ratifikacije u svim državama, kao i u EP završiti do juna 2011. godine, pošto je Vivijen Reding, komesarka EU za pravosuđe i osnovna prava i zvanično otpočela pregovore kojima bi ovaj mehanizam zaštite ljudskih prava i sudske kontrole postao moguć.

Iako ovo predstavlja značajan korak napred u sistemu zaštite ljudskih prava u Evropi ostalo je nekoliko važnih pitanja koja se moraju rešiti. Pre svega, to je odnos Suda pravde EU i Evropskog suda za ljudska prava u Strazburu. Oba suda predstavljaju najviše pravne instance u svojim pravnim porecima i postavlja se pitanje koji će Sud „imati zadnju reč“.

Datum: 18. jul 2010.

Autorka: Jelena Babić, koordinatorka projekata, Centar za evropske integracije Beogradske otvorene škole

Analize i procene

Izveštaj o poštovanju ljudskih prava u EU

Poštovanje i zaštita ljudskih prava je temeljno načelo na kome počiva EU. Najnoviji izveštaj [Agencije za ljudska prava EU](#) (eng. *European Union Agency for Human Rights*, FRA) je prvi nakon stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona. „Reformske“ izmene i dopune donele su dve značajne novine na polju zaštite ljudskih prava u EU. [Povelja o osnovnim pravima EU](#), koja definiše set građanskih, političkih, ekonomskih i socijalnih prava građana Unije i svih drugih lica koja se nalaze na teritoriji država članica postala je integralni deo komunitarnog prava. Istovremeno, Ugovor je predvideo mogućnost da EU pristupi Evropskoj konvenciji za ljudska prava i osnovnim slobodama Saveta Evrope. Time bi se uveo dvostruki sistem sudske zaštite poštovanja ljudskih

prava, kroz judikaturu Suda pravde EU i kroz zaštitu koju garantuje Evropski sud za ljudska prava u Strazburu.

Jednaka prava za sve, Agencija za ljudska prava EU

Stanje poštovanja ljudskih prava i njihove zaštite direktno je uslovljeno znanjem građana Unije o sadržini prava i potencijalnim mehanizmima zaštite koji su im na raspolaganju, ističe se i izveštaju.

U izveštaju FRA predstavljeni su analiza stanja i smernice za unapređenje zaštite ljudskih prava u sledećim oblastima: zabrana diskriminacije, rasno uslovljeno i motivisano nasilje, etnička diskriminacija na nivou svakodnevnog života, integracija migranata, i zaštita podataka o ličnosti. Pomenute dimenzije, u manjoj ili većoj meri, predstavljaju značajan deo saradnje država članica u pravosuđu i unutrašnjim poslovima.

Romska zajednica najugroženija u Evropi

U istraživanju diskriminacije koje je FRA sproveda tokom 2009. godine, 38% Roma je izjavilo da je bilo najmanje jednom izloženo diskriminaciji prilikom traženja posla, dok je 22% subsaharskih Afrikanaca i oko 20% severno Afrikanaca potvrdilo to isto. U diskriminaciji na radnom mestu izloženo je bilo 19% Roma, često i permanentnoj.

Istraživanje je pokazalo da bi građani Unije radije zaposlili domaćeg stanovnika, nego imigranta. U Rumuniji se 44% ispitanika slaže da bi nerado zaposlili Rome, koji su „lenji i nezainteresovani“, dok u Poljskoj 66% ispitanika kaže da ne bi želelo da ima kolegu Roma.

U izveštaju se kaže da učinci i primena standarda zaštite ljudskih prava zavise od dopunjujućih i

zajedničkih akcija EU i država članica. Primena komunitarnog prava, na primer u slučaju [Direktive Saveta ministara o rasnoj diskriminaciji](#) (2000) nije potpuna i sveobuhvatna u svih 27 država članica. Etnička, rasna, polna, kao i diskriminacija migranata, ali i na osnovu starosti ili seksualne opredeljenosti, odražavaju se na više ravni: na nivou svakodnevnog života, prilikom zapošljavanja i obezbeđivanja uslova rada, pružanja usluga, obrazovanja. Ne samo da unutrašnje zakonodavne mere ne sankcionišu u pravoj meri diskriminaciju, već često tela koja se bave zaštitom ljudskih prava nemaju dovoljno ovlašćenja i materijalnih i ljudskih resursa da deluju, kaže se u izveštaju FRA.

Značaj zaštite ljudskih prava potvrđuje i sporazum koji su potpisale u maju 2010. godine FRA i Evropska agencija za upravljanje operativnom saradnjom na spoljnim granicama država članica (FRONTEX). Prilikom potpisivanja istaknuto je da zaštita ljudskih prava (posebno ilegalnih migranata) zahteva sveobuhvatan pristup i učinkovitu saradnju na više nivoa i funkcionalnih ravni, naročito ako se uzme u obzir zaštita spoljnih granica EU gde FRONTEX ima glavnu ulogu.

Datum: 16. jun 2010.

Autorka: Ivana Jovanović, stažistkinja, Beogradski centar za bezbednosnu politiku

Linkovi: FRA.europa.eu (1), FRA.europa.eu (2)

Zanimljivosti

Efikan pravosudni sistem na Kosovu i Metohiji kao „top“ prioritet EU

Prisustvo EU kao nadnacionalne međunarodne organizacije na Kosovu i Metohiji ide nekoliko godina unazad. U decembru 2008. godine EU je poslala do sada najveću misiju civilnog karaktera (eng. *European Rule of Law Mission, EULEX*) sa ciljem da pomogne stabilizaciju i poboljša situaciju u južnoj

pokrajini. Krenulo se od tzv. post-operativnog kriznog menadžmenta. Predviđene su mnoge promene u zakonodavnoj, izvršnoj i sudskoj vlasti. Prema izveštaju EULEX iz jula prošle godine, najviše problema postoji u radu pravosudnih organa zbog pretnji i pritiska na sudije i njihov rad, dok je rad policije i carine ocenjen kao bolji.

I godinu dana nakon toga, Herman van Romprij, prvi predsednik EU istakao je da su jačanje pravosudnog sistema i poboljšanje rada policije prioriteta za EU i njenu misiju na Kosovu i Metohiji. Vladavina prava je jedna od osnovnih premisa na kojima je zasnovana EU i zbog toga je uspostavljanje takve vladavine na Kosovu od velikog značaja za EU i EULEX, rekao je Rompij.

Herman van Romprij, predsednik EU, RTS.rs

On je ocenio funkcionisanje sudskog sistema kao jedan od najvećih problema na Kosovu. Samo nekoliko slučajeva, podneto od tužilaca EULEX izneto je na sud. Sudski postupak je dugotrajan, što dovodi do zastarevanja određenih slučajeva. Neka da i kazna nije odgovarajuća, iako se ceo sudski proces završi na vreme. Na ovaj način šalje se negativan signal stanovništvu i dovodi do smanjenja poverenja u državne organe. Pre svega, potrebna je reforma sistema krivičnog pravosuđa u borbi protiv organizovanog kriminala i korupcije u javnom sektoru jer je po pitanju nezavisnih i efikasnih sudskih

gonjenja i donošenja presuda ovaj sistem neadekvatan, rekao je Rompij.

Učinjeni su dodatni naponi da se situacija poboljša. Sudije i tužioci koji predstavljaju EULEX misiju zajedno sa Advokatskom komorom Kosova održali su sastanak na kome je potpisan sporazum o poboljšanju kvaliteta suđenja u krivičnim stvarima. Strane su se složile da je potreban zajednički napor sudija, tužilaca i advokata radi povećanja efikasnosti pravosudnog sistema. Sporazum je korak napred ka zadovoljavanju takvog cilja. To je potvrdio i Johan van Vresvijk, glavni tužilac EULEX, izjavom da pravednost i efikasnost u pravosuđu moraju da idu „ruku pod ruku“. Dodatni činilac je uspostavljanje saradnje i „pozitivnijih“ odnosa između pravosudnih organa u Srbiji i na Kosovu i Metohiji uz posredovanje međunarodnih organizacija i drugih aktera. Međutim, stabilnost i bezbednost u regionu nemoguće je ostvariti bez direktne, otvorene komunikacije i kompromisa između glavnih aktera, zaključio je Vresvijk.

Posledice rezolucije EP: EU i Kosovo?

Samoproglašenu nezavisnost Kosova i Metohije priznale su 69 od 192 članice UN, 22 od 27 članica EU i 24 od ukupno 28 članica NATO. EP je u julu 2010. godine usvojio rezoluciju kojom se članice koje do sada nisu priznale Kosovo kao nezavisnu državu pozivaju da to učine. „Da bi evropska politika bila efikasnija za dobrobit svih na Kosovu, članice EU bi trebalo da pojačaju zajednički pristup Kosovu“, navodi se u rezoluciji koju je pripremila Ulrike Lunaček, austrijska poslanica iz redova zelenih.

Na ovaj način je povećan pritisak na Srbiju da prizna nezavisnost. Dragoljub Mićunović, predsednik Spoljnopolitičkog odbora Skupštine Srbije, izjavio je da bi Srbija pre svega trebalo da sačeka savetodavno mišljenje Međunarodnog suda pravde o legalnosti jednoglasno proglašene nezavisnosti Kosova i tek nakon toga reaguje.

Borko Stefanović, politički direktor Ministarstva spoljnih poslova Srbije smatra da je činjenica da je 152 poslanika EP bilo protiv ove rezolucije još jedan pokazatelj da evropske institucije nemaju jedinstven stav. Sama rezolucija, kako je rekao Stefanović, nema nikakvu obavezujuću snagu i deklarativnog je karaktera. Stefanović je negirao pisanje pojedinih evropskih medija da su u Beograd iz Brisela više puta stigle poruke da bi svako dalje insistiranje Srbije na otvaranju pregovora o statusu Kosova moglo da značajno oteža proces evropskih integracija.

Datum:

Autorka: Tijana Kaitović, stažistkinja, Beogradski centar za bezbednosnu politiku

Linkovi: [EULEX](#), [EUbusiness.com](#), [B92.net](#),

[Naslovi.net](#)

SRBIJA

Institucionalne i pravne novine

Strateški razvoj MUP u oblasti komunikacija

Ministarstvo unutrašnjih poslova nedavno je objavilo Strategiju komunikacije od 2010. do 2012. godine. U Strategiji su predstavljeni osnovni pravci razvoja u oblasti komunikacija sa građanima i javnošću sa ciljem povećanja transparentnosti, odgovornosti i poverenja građana u Ministarstvo kroz proaktivnu i kooperativnu komunikaciju.

Ono što prvo „upada u oči“ je da navodeći ciljne grupe, pisci Strategije su na prvom mestu naveli medije, a zatim građane i organizacije civilnog društva, međunarodne orgnizacije i na kraju državne institucije. Ovako navedene ciljne grupe dovode do zaključka da je prioritet MUP rad na poboljšanju odnosa sa medijima, a tek potom sa građanima, iako je prvenstveni zadatak policije zaštita građana. Uloga medija u kreiranju stavova građana prema policiji je nesporna, ali u vidu ipak treba imati da se odnos uzajamnog poverenja građana i policije najpre gradi putem direktne komunikacije i odnosa sa građanima. Pored Biroa za saradnju sa medijima, za ovo su zadužene i ostale organizacione jedinice MUP. Zbog toga je potrebno pohvaliti posebne ciljeve Strategije (peti i šesti) o poboljšanju interne komunikacije u jednom od najvećih sistema u državnoj upravi.

Posebni ciljevi Strategije:

1. razvijanje proaktivnog odnosa s javnošću;
2. pružanje pravovremene i dosledne informacije;
3. unapređenje osećanja sigurnosti i zadovoljstva radom MUP;
4. podsticanje pozitivnog odnosa prema pripadnicima MUP;
5. podizanje nivoa svesti zaposlenih kroz unapređenje komunikacije;
6. poboljšanje rada zaposlenih kroz kontinuirano informisanje;
7. unapređenje unutrašnjih kapaciteta, tj. obuke.

U uvodnom delu Strategije navodi se da redovna istraživanja javnog mnjenja koja se sprovode od 2008. godine pokazuju da poverenje građana u policiju raste. Pri tome se iz vida gubi činjenica da su istovremeno ta istraživanja u 2008. godini pokazala (na osnovu pitanja: Da li smatrate da političari imaju uticaja na operativni rad policije?) da 74% građana smatra da je policija „u priličnoj meri“ pod uticajem političara (MUP, 2009), a u 2009. godini takvo mišljenje imalo je 77% građana (Slideshare.net). Imajući to u vidu, nejasno je zašto autori Strategije nisu kao jedan od ciljeva naveli sprovođenje aktivnosti koje bi za cilj imale promenu percepcije građana o politizaciji, što bi doprinelo povećanju poverenja građana u policiju.

Strategija predviđa i donošenje Akcionog plana za sprovođenje koji bi trebalo da bude donet u roku od 90 dana od usvajanja Strategije.

Datum: 29. jul 2010.

Autorka: Gorana Odanović, istraživačica, Beogradski centar za bezbednosnu politiku

Linkovi: [Strategija komunikacija](#), [RTV.rs](#)

Stiže nam komunalna policija

Dvomesечna obuka za prvu generaciju komunalnih policajaca uspešno je završena. Očekuje se da će do kraja godine komunalni policajci patrolirati ulicama svih većih gradova u Srbiji. Obuka je započela 10. maja u Centru za osnovnu policijsku obuku u Sremskoj Kamenici i do sada ju je prošlo 78 kandidata. Ipak, prve patrole komunalne policije još uvek nisu stupile na dužnost u svim gradovima u Srbiji.

Budući pripadnici komunalne policije, [Blic.rs](#)

Osnovni zadatak komunalne policije biće da održava komunalni red i doprinese bezbednijem i mirnijem životu svih građana. Nadležnosti komunalne policije biće široke, uključujući i upotrebu sredstava prinude. Najvažnija je pomoć gradovima i lokalnoj policiji u nadgledanju bezbednosti dece, rada kafića, sprečavanju divlje izgradnje i sl. Komunalna policija biće prva instanca kojoj građani treba da se obrate u slučaju narušavanja javnog reda i mira.

U MUP kažu da će, pored komunalne policije paralelno biti razvijeni i drugi sektori unutrašnje bezbednosti koji će redovne policajce rasteretiti dela posla koji sada obavljaju, a ne pripada njihovim primarnim nadležnostima. Ipak, predviđeno je da komunalna policija bude sastavni deo sistema unutrašnje bezbednosti zemlje, a njen rad kontrolisaće redovna policija i načelnik komunalne policije.

Gorjana Obrenović postavljena za načelnicu Komunalne policije grada Beograda

Prema Odluci o Gradskoj upravi, načelnica Gradske uprave, uz saglasnost gradonačelnika, postavila je 19. jula, Gorjanu Obrenović, dosadašnju gradsku sekretarku za inspeksijske poslove, na mesto načelnice Komunalne policije grada Beograda. Njen dosadašnji zamenik, Miodrag Stojanović, postavljen je na mesto gradskog sekretara za inspeksijske poslove.

Gorjana Obrenović je rođena 29. jula 1951. Osnovno obrazovanje i gimnaziju završila je u Beogradu. Diplomirala na Pravnom fakultetu Univerziteta u Beogradu. U obrazovnom centru „Veljko Vlahović“ bila je profesor pravne struke, predavala političku ekonomiju, državno uređenje, radno pravo i upravni postupak. Od 1983. do 1992. u organima uprave radila na poslovima bespravne gradnje, pravne pomoći i upravne inspekcije, i kao šef Oseka Komisije za vraćanje zemljišta. Od 1992. u Gradskoj upravi Beograda radila je na poslovima upravne inspekcije, a od 2001. do jula 2003. bila je sekretar Sekretarijata za upravu i član Komisije za izradu Statuta grada Beograda. Od 2004. do 2005. u opštini Stari grad bila je načelnica Odeljenja za inspeksijske poslove i načelnica Odeljenja za komunalne poslove i komunalnu inspekciju. Tokom 2008. bila je zamenik sekretara Sekretarijata za upravu Gradske uprave, a krajem iste godine postavljena je na mesto gradske sekretarke za inspeksijske poslove.

Izvor: [Beograd.rs](#)

Komunalni policajac je uniformisano, ovlašćeno službeno lice. Svaki napad na njega je krivično delo, kao i napad na redovnog policajca. Svaki komunalni policajac moći će da zatraži lične dokumente od građana koji prave nered, da ih zadrži dok ne stigne redovna policija, a imaće i ovlašćenje da izrekne upozorenje, usmeno naređenje, proveri identitet, pregleda osobe, obavlja video-nadzor i da upotrebi neka od sredstava prinude uređena članom 84 Zakona o policiji (fizička snaga, službena palica i sredstva za vezivanje). Komunalna policija nema pravo

na upotrebu vatrenog oružja. Komunalni policajac će, pored uniforme, nositi i službenu palicu. Posebna pažnja posvećena je zakonskom regulisanju upotrebe sredstava prinude. Fizičku snagu i službenu palicu komunalni policajac može da upotrebi samo ako u obavljanju poslova ne može da odbije istovremeni protivpravni napad. Sredstva za vezivanje može, u skladu sa zakonom, da upotrebi protiv lica koje pruža otpor ili pokušava da pobjegne. Za ometanje ili sprečavanje ovog policajca u obavljanju poslova predviđena je novčana kazna od 10 do 50 hiljada dinara.

Ideja o novim sektorima policije nastala je 2007. godine i razrađena je u Zakonu o državnoj upravi i lokalnoj samoupravi, a zatim i u [Zakonu o komunalnoj policiji](#), koji je stupio na snagu u julu prošle godine. Takođe, usvojeni su i podzakonski akti kojima bi se pojedini članovi ovog zakona što efikasnije sprovodili u praksi. To su:

1. [Pravilnik o načinu i postupku vršenja kontrole komunalne policije](#);
2. [Pravilnik o programu, vremenu i načinu stručnog osposobljavanja](#);
3. [Pravilnik o psihofizičkoj sposobnosti komunalnih policajaca](#);
4. [Pravilnik o službenoj legitimaciji komunalnih policajaca](#).

Prema odredbama Zakona o komunalnoj policiji, glavni poslovi koje komunalna policija obavlja su održavanje komunalnog i drugog zakonom uređenog reda od značaja za komunalnu delatnost, ostvarivanje nadzora u javnom gradskom, prigradskom i drugom lokalnom saobraćaju, u skladu sa zakonom i propisima grada, kao i podrška sprovođenju propisa kojima se obezbeđuje nesmetano odvijanje života u gradu, očuvanje gradskih dobara i izvršavanje drugih zadataka iz nadležnosti grada. Očekuje se da će, na ovaj način, biti stvoreni uslovi za efikasniji rad gradskih uprava.

Datum: 22. jul 2010.

Autorka: Nevena Jovanović, Centar za evropske integracije Beogradske otvorene škole

Analize i procene

Policija i upotreba sredstava prinude?

Još je 1948. godine utvrđeno da „niko se ne sme podvrgnuti mučenju ili nečovečnom, odnosno ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju“. To je utvrđeno u članu 5 [Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima](#), ali i nizom međunarodnih dokumenata, posebno Konvencijom Saveta Evrope o sprečavanju mučenja i nečovečnih ili ponižavajućih postupaka i kažnjavanja iz 1987. godine, koja predviđa to isto. Ujedinjene nacije su 2004. godine izradile priručnik sa modelima obuke, pravilima, instrukcijama i metodima ispitivanja i načinima utvrđivanja znakova mučenja i okrutnog, nečovečnog ili ponižavajućeg postupanja, tzv. [Istanbulski protokol](#).

Boško Karanović, jedan od učesnika događaja u kladionici „Monako“, [Pressonline.co.rs](#)

„Bujica“ upotrebe sile od policijskih službenika vratila nam se kao „bumerang“ i podsetila nas na prošlost. Prvo je u noći između 5. i 6. jula sasvim naivno druženje, a možda i ne baš tako (obzirom na različite priče učesnika ovog „sumanutog“ događaja gde jedni optužuju, dok drugi istražuju i opravdavaju) grupe mladića i devojaka izazvalo „bes“ nekih policijskih službenika ([Youtube.com](#)). Još uvek nije

razrešeno šta se zapravo desilo te noći u kladionici „Monako“. Slobodan Vukolić, načelnik Policijske uprave Beograd, tvrdi da je policija napadnuta prilikom pokušaja da legitimise četiri osobe, dok druga strana kaže da oni nisu izazvali incident i da su pretučeni. Priča o policijskom nasilju nije završena jer je bilo sličnih incidenata u prvih deset dana jula meseca u kojima su pored policijaca akteri ili žrtve bili Borko Burmazović (36) iz Loznice, Vladimir J. (30) iz Vrnjačke Banje, te trojica mladića u kafiću Bar-bar u Zemunu. Iz policije nam stižu saopštenja da ovlašćenja nisu prekoračena.

Za slučaj u kladionici „Monako“ formirana je posebna Komisija za utvrđivanje činjenica. Po rečima Milorada Veljovića, direktora policije, Komisija je obavila „pola posla“ (B92, 2010). Povodom ovog događaja oglasio se i Ivica Dačić, ministar unutrašnjih poslova, rekavši „zastupam stav da policija svoj posao mora da radi efikasno i odgovorno“ (Blic, 2010). Dačić je nastavio rečima da niko ne sme da napada policiju, a policija mora da štiti građane i da održava javni red i mir.

Kako ovi slučajevi ne bi poslužili za donošenje „negativnih“ sudova o postupanju cele policije, potrebno je da relevantni organi unutrašnje kontrole i za praćenje zakonitosti u radu u policiji u potpunosti istraže sve slučajeve prekomerne upotrebe sredstava prinude i obaveste javnost o rezultatima istrage i preduzetim merama.

Organizacije civilnog društva povodom postupanja pripadnika policije prema građanima u kladionici „Monako“

Izražavamo zabrinutost povodom postupanja pripadnika policije prema građanima u kladionici „Monako“ u Zemunu, u noći između 5. i 6. jula i pozivamo MUP i tužilaštvo da reaguju i na zakonom propisan način ispituju sve činjenice u vezi sa ovim događajem. Iako se na osnovu emitovanog snimka ne može pouzdano utvrditi da li je postojao razlog za upotrebu sile, može se zaključiti da su policajci u ovom slučaju postupali u suprotnosti sa Zakonom o policiji kojim je propisano da se sredstva prinude mogu upotrebiti samo ako se na drugi način ne može izvršiti zadatak, i to suzdržano i srazmerno opasnosti koja pretila zakonom zaštićenom dobru i vrednosti, odnosno težini dela koje se sprečava ili suzbija.

Istim zakonom propisano je da se službena palica može

upotrebiti samo ako su blaži načini upotrebe sredstava prinude neuspešni ili ne jamče uspeh i da se udarci službenom palicom ne smeju nanositi u predelu glave, vrata, kičmenog stuba, grudnog koša, trbušnog zida, genitalija i zglobova, osim kao krajnja mera. Na osnovu emitovanog snimka, može se zaključiti da su i ova pravila postupanja u ovom slučaju prekršena.

Dužnost je policije da u primeni svojih ovlašćenja postupi humano i poštuje dostojanstvo, ugled i čast svakog lica i druga osnovna prava i slobode. Činjenica da je neko lice izvršilac krivičnog dela ne daje pravo policijskim službenicima da prema njemu primenjuju mere koje se mogu smatrati mučenjem, surovim, nečovečnim ili ponižavajućim postupanjem ili kažnjavanjem, niti da na sebe preuzimaju ulogu kažnjavanja, namenjenu isključivo sudskim organima.

Kodeks policijske etike takođe propisuje da nikome u MUP nije dozvoljeno da naredi, izvrši, izaziva ili toleriše mučenje ili kakvo drugo surovo i nehumano postupanje, i u skladu s tim očekujemo da komisija MUP koja će ispitivati opravdanost i pravilnost upotrebe sredstava prinude to uradi na objektivan i transparentan način, izveštavajući javnost o činjenicama koje je utvrdila.

Dužnost je tužilaštva da preduzme sve potrebne mere kako bi utvrdilo da li u ovom slučaju postoje elementi krivičnog dela zlostavljanja i mučenja pošto je država obavezna da preduzima delotvorne mere radi sprečavanja i kažnjavanja ovih postupaka.

Potpisnici saopštenja:

Beogradski centar za ljudska prava, Inicijativa mladih za ljudska prava, Građanske inicijative, Fond za humanitarno pravo, Komitet pravnik za ljudska prava i Helsinški odbor za ljudska prava

Datum: 15. jul 2010.

Autorka: Katarina Filipović, stažistkinja, Beogradski centar za bezbednosnu politiku

Linkovi: B92.net, Blic.rs, Vreme 1019

Zanimljivosti

I u Makedoniji nedoumice o Zakonu o elektronskim komunikacijama

U Srbiji nedavno je završena (ili je bolje reći „započeta“) rasprava o pojedinim odredbama Zakona o elektronskim komunikacijama. Za epilog srpskog

zakona biće nadležan Ustavni sud Srbije, pošto je Zaštitnik građana najavio pokretanje postupka ocene ustavnosti. U Makedoniji situacija je slična. Branitelji ljudskih prava izrazili su svoju zabrinutost za zaštitu građanskih prava i sloboda, kao i za zaštitu privatnosti povodom usvajanja zakona o elektronskim komunikacijama 17. juna ove godine. Ovim zakonom se predviđa neprihvatljivo zadiranje u privatnost građana i ozbiljno ugrožavanje osnovnih ljudskih prava, rekao je makedonski ogranak Helsinškog odbora za ljudska prava i dodao da je ovaj potez u suprotnosti sa svim postojećim međunarodnim standardima.

Glasanje u makedonskom parlamentu, Hronicar.net

Makedonsko *Sobranie* usvojio je ovaj kontravencijski zakon većinom glasova. Zakon nalaže da internet, fiksni i mobilni operateri u zemlji moraju pozitivno da odgovore na sve zahteve makedonskog MUP i predaju podatke o komunikacijama. Operateri su dužni da čuvaju sadržaj razgovora 24 meseci, što je 12 meseci duže nego u Srbiji. Pri tome je makedonskom MUP omogućen direktan pristup njihovim mrežama 24 časa dnevno svakog dana u nedelji, omogućavajući im preuzimanje svih podataka i lociranje svakog internet i mobilnog korisnika. Još jedna obaveza za operatere je da pri kupovini nove tehnologije moraju da vode računa o tome da bude u saglasnosti sa tehnologijom u MUP, kao i da obaveste o svakoj promeni hardvera ili softvera.

Poslednje, ali i ne najmanje važno je da ministarstvo ima pravo da dobije sve informacije, bez sudskog naloga, što znači da ova institucija deluje bez ikakve kontrole.

Nedoumice o elektronskim komunikacijama, Online.com

Direkcija za zaštitu podataka o ličnosti u Makedoniji smatra da je ovaj zakon neustavan. Predstavnici Direkcije ističu da nisu bili konsultovani prilikom izrade ovog zakona i da su odlučili da svoje mišljenje daju nakon prezentacije zakona. „Ovaj zakon krši osnovni ustavni postulat, pravo na slobodu i nepovredivost svih oblika komunikacije“, ističe se u saopštenju Direkcije. Čak je i Ljupčo Svirgovski, državni javni tužilac koji je blizak vladajućoj stranci (VMRO DPMNE) kritikovao novi zakon. „Ministarstvo ima privilegiju da prati sve vrste komunikacije u zemlji, ali se postavlja pitanje šta će se raditi ako se utvrdi da postoji sumnja da se kriminalna aktivnost odvija u samom ministarstvu“, rekao je Svirgovski.

Evropska komisija još uvek nije reagovala jer je vlada u Makedoniji poslala samo prvi nacrt zakona koji ne sadrži kontroverzni član. I u Makedoniji se očekuje sličan epilog kao i u Srbiji jer su lokalne organizacije za zaštitu ljudskih prava, kao i opozicija najavile pokretanje postupka za ocenu ustavnosti ovog zakona.

Goran Mihajlovski, zamenik ministra za saobraćaj, nije ublažio strahove građana Makedonije izjavom „da je jasno kojoj je grupi građana namenjen

ovaj zakon, i da su to oni koji rade protiv države, njenog suvereniteta i integriteta. Ako se neki od njih prepoznaju u ovom opisu, to je njihov problem”.

Datum: 10. jul 2010.

Link: WAZ.euobserver.com

Nedeljnici u Srbiji o pravosuđu i unutrašnjim poslovima

NIN | 3106, 8. jul 2010

Tomislav Karamarko, ministar unutrašnjih poslova Republike Hrvatske: „Suradnja Hrvatske i Srbije primjer u Hrvatskoj“.

- „Suradnja hrvatske i srpske policije je vrlo pragmatična i u funkciji sigurnosti naših građana te smo iz te suradnje odbacili „naslage“ politike“.

Dalmacijanews.com

- „Bez obzira što između država s prostora bivše Jugoslavije postoji uspostavljena međunarodna policijska suradnja, te su s većinom tih država potpisani međunarodni akti o policijskoj suradnji, ta suradnja još uvijek nije na zadovoljavajućoj razini“.

VREME | 1018, 8. jul 2010

Slobodan Georgijev, novinar Vremena: „Ko je Luka Bojović i zbog čega je postao važan“.

- „Prisustvo Luke Bojovića u različitim događajima opisanim na stranicama "crne hronike" i u internim istražnim dokumentima srpske policije je dugotrajno. On se pominje prvi put pre više od petnaest godina kada je, navodno, kao mlad momak, jedan iz ekipe Željka Ražnatovića Arkana, bio umešan u pucnjavu u kojoj je ustreljen Mihajlo Divac“.

Luka Bojović, Vreme

NIN | 3106, 8. jul 2010

Stojan Drčelić, Momir Ilić i žana Bulajić, novinari NINA o učinku Vlade Srbije u policiji, odbrani i pravdi: „Uniforma napred, ostali stoj“.

- „Ministarstvo policije zaslužuje solidnu ocenu, dok je učinak Ministarstva pravde ocenjen lošim“.
- „Primetna je i veća otvorenost rada policije za javnost, neposredniji kontakt sa stanovništvom i ukupno veći ugled pripadnika MUP nego ranije“.

Ivica Dačić, ministar unutrašnjih poslova

„Policija je istrajno radila na uspostavljanju efikasne međunarodne i regionalne saradnje u suzbijanju kriminala. Zakon o saobraćaju daje pozitivne efekte. Primetna je i veća otvorenost rada policije za javnost. Uhapšen je i Radovan Karadžić. Kao osnovni problemi ostaju nerešene afere i ubistva, kao i neefikasnija borba protiv korupcije na „višem nivou“.

- „Sem korupcije, slabo se radilo na finansijskom kriminalu u koji su upleteni politički faktori. I dalje, među članovima kriminalnih bandi ima i policijaca.“

- „Kao jedan od osnovnih problema je velika vezanost policije za političke strukture, što je posebno pogubno za rad kriminalističke policije“.

VREME | 1019, 8. jul 2010

Slobodan Georgijev, novinar Vremena: „Sporazumi o izručivanju: region uzvraća udarac“.

- Srbija i Hrvatska su potpisale sporazum o izručivanju osoba optuženih za kriminalno udruživanje, Srbija je pokrenula razgovore sa Crnom Gorom na istu temu, nedavno uhapšeni, ustreljeni Sretko Kalinić bi mogao da bude prvi koji će biti izručen, Rusija ne isporučuje Bogoljuba Karića i druge optužene ili osumnjičene pred srpskim sudovima.
- Da je potreba za ovakvom saradnjom više nego važna pokazuje i činjenica da Hrvatska potražuje 53 državljana Srbije, za 37 je poternica u postupku izdavanja, od čega se 12 odnosi na krivično delo korupcije.

PREDSTAVLJAMO

Regionalna saradnja

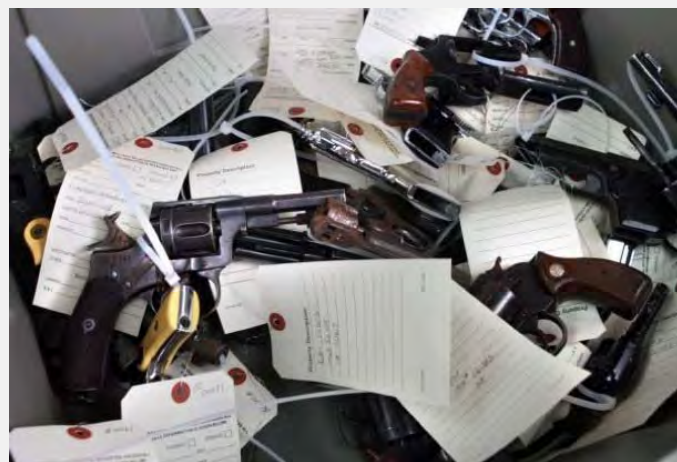
Započeta izrada Strategije unutrašnje bezbednosti za JIE

Ono što je započeto u EU pre nešto više od pola godine usvajanjem nacrtu Strategije unutrašnje bezbednosti pokrenuto je i u našem regionu Jugoistočne Evrope. Prošlog meseca usvojena je Strategija i plan rada Regionalnog saveta za saradnju (eng. *Regional Cooperation Council, RCC*) za 2011-2013. Jedan od prioriteta te Strategije je izrada i usvajanje trogodišnjeg strateškog i akcionog plana za pravosuđe i unutrašnje poslove u JIE sa ciljem stvaranja sistema za praćenje i ocenjivanje regionalne saradnje u ovim oblastima, zajedno sa ključnim pokazateljima i indikatorima ocenjivanja. Na neki način, barem u tom strateškom domenu, RCC preuzeo je ulogu koju ima Evropski savet u EU, predlagajući smernice i prioritete saradnje država članica RCC.

Prvi sastanak radne grupe za izradu strateškog plana u oblasti pravosuđa i unutrašnjih poslova završen je krajem prve sedmice u julu ove godine u Sekretarijatu RCC u Sarajevu. Prema saopštenju RCC, predstavnici radne grupe radili su na prvom nacrtu strategije i akcionog plana, kao i na identifikaciji glavnih bezbednosnih izazova, rizika i pretnji u regionu.

Glavni bezbednosni izazovi država u regionu JIE:

1. trgovina ljudima i seksualna eksploatacija dece;
2. ilegalne migracije i krijumčarenje migranata;
3. ilegalno krijumčarenje i trgovina robom, opasnim i radioaktivnim materijalima i oružjem;
4. pranje novca;
5. ilegalna trgovina narkoticima;
6. terorizam u sponi sa organizovanim kriminalom; korupcija.

Ilegalna trgovina oružjem kao jedan od glavnih bezbednosnih izazova JIE, Commercialappeal.com

Zanimljivo je uporediti regionalne bezbednosne izazove sa onima koje je identifikovala Unija u svojoj Strategiji unutrašnje bezbednosti. Interesantno je da je u listi glavnih bezbednosnih izazova koja su predstavljena u saopštenju RCC izostavljeno nasilje mladih i nasilje na sportskim priredbama. Sigurno je da će pomenuti rizik predstavljati izazov za organe za sprovođenje zakona obzirom na najave političara o stvaranju zajedničke fudbalske lige ili, pak o regionu kao domaćinu evropskog fudbalskog takmičenja. Najverovatnije je da se te najave neće ostvariti u naredne tri godine, ali je prioritete

nužno postaviti. Svemu tome možemo dodati i postojeću Jadransku ligu u košarci. Nedostaju i rizici od prirodnih i elementarnih nepogoda jer poplave i požari predstavljaju rizik za bezbednost građana u državama JIE. Ponovo i ovde je potrebna saradnja i koordinacija zajedničkih aktivnosti država.

Lista bezbednosnih izazova okenuta je ka težim krivičnim delima i tzv. mekim bezbednosnim pretnjama što je u skladu sa Strategijom unutrašnje bezbednosti Unije. Ono što nedostaje u pomenutoj listi su posledice visokotehnološkog kriminala koji velikom brzinom „ulazi“ u region JIE i činjenica da suzbijanje istog zahteva saradnju policija i bezbednosnih službi u regionu. Buduća strategija ne bi trebalo da se ograniči na neke vidove organizovanog kriminala.

Očekuje se da će prvi nacrt strategije biti gotov do septembra 2010. godine. Predviđeno je da ministri pravde i unutrašnjih poslova usvoje strategiju početkom 2011. godine. U saopštenju RCC se ništa ne govori o pokretanju javne rasprave u procesu izrade i usvajanja strategije.

Datum: 25. jul 2010.

Autor: Saša Đorđević, istraživač, Beogradski centar za bezbednosnu politiku

Link: RCC.int

Publikacije

I Kolumbija i Meksiko imaju slična rešenja za borbu protiv narko-kartela

Robert C. Bonner, „The New Cocaine Cowboys: How to Defeat Mexico's Drug Cartels“, in *Foreign Affairs*, Vol. 89, No. 4, July-August 2010.

Meksiko se nalazi u procepu između potrebe za jačanjem demokratskih kapaciteta svojih institucija i aktivnog delovanja moćnih narko-kartela. Kako je demokratija upravo zbog njih na klizavom terenu

jedan od glavnih ciljeva meksičke vlade je i njihovo suzbijanje. U uslovima infiltriranosti narko-kartela u sistem, putem visokog stepena korupcije na svim nivoima vlasti i *de facto* defragmentiranosti organa za njihovo suzbijanje (npr. policije), autor ovog eseja je mišljenja da je pozitivan ishod te borbe nemoguć bez suštinske pomoći SAD.

Borba protiv narko-kartela u Meksiku, Thefirstpost.co.uk

Američke vlasti imaju iskustva sa dopremanjem droge na njihovu teritoriju iz pravca Južne Amerike i Kariba, a SAD deli i dugačku granicu sa Meksikom na jugu. Kako su se već ranije pokazali kao ključni partner u suzbijanju narko-kartela, autor predlaže tip saradnje koji su praktikovali sa kolumbijskim vlastima kada su zajedničkim snagama porazili najmoćnije kolumbijske kartele.

Lekcije naučene iz kolumbijskog strategije bi trebalo primeniti slučaju Meksika: multinacionalni pristup, jasan cilj delovanja, uklanjanje jednog po jednog kartela sa fokusom na hvatanje glavnih narko-bosova, jačanje kapaciteta institucija, razgraničenje uloge vojske i policije i izručenje u SAD. U svakom od segmenata SAD pružaju suštinsku pomoć. U kolumbijskom slučaju je došlo do pozitivnog efekta.

Meksički karteli svoju snagu umnogome i duguju upravo svojim kolumbijskim parnjacima. Ističe se da su Kolumbijci koristili geografsku poziciju Meksika za dostavljanje droge na teritoriju SAD. Vremenom su meksički karteli od malih ispostava za transport izrasli u organizovane celine trgovine drogom sa velikim uticajem na policijske i ostale drža-

vne službenike. Posle 2000. godine i odlaska revolucionarne partije PRI (spa. *Partido Revolucionario Institucional*) sa vlasti politička volja za suzbijanjem ovih moćnih organizacija postaje jasnije izražena nego ranije. Međutim, aktivnost kartela je na vrhuncu i u toj činjenici autor traži analogiju sa Kolumbijom od pre dvadeset godina kada je delovanje tamošnjih kartela cvetalo.

Borba protiv narko-kartela u Kolumbiji, Newshopper.com

Autor nas uverava ovim putem da Meksiko nije „slaba država“. Tumačenje takve konstatacije dovodi do zaključka da Meksiko još uvek ispoljava u većoj meri epitete suverenosti koji su joj inherentni, odnosno narko-karteli još uvek nisu došli do „države u državi“. Poruka autora je, međutim, jasna – između Meksika i „slabe države“ jedino se mogu isprečiti SAD.

Datum: 18. jul 2010.

Autor: Miloš Đinđić, stažista, Beogradski centar za bezbednosnu politiku

Urednik:

Saša Đorđević (sasadjordjevic@ccmr-bg.org)

Saradnici:

Biljana Pandilovska (biljanapandilovska@hotmail.com)

Gorana Odanović (gorana.odanovic@ccmr-bg.org)

Ivana Jovanović (ikafpn@gmail.com)

Jelena Babić (ena@bos.rs)

Katarina Filipović (kacafilipovic@yahoo.com)

Marija Todorović (maca_tod@hotmail.com)

Nevena Jovanović (nensi_j@yahoo.com)

Tijana Kaitović (tjinktvc@yahoo.com)

Miloš Đinđić (milosdjindjic@gmail.com)

Recenzent:

Sonja Stojanović (sonjastojanovic@ccmr-bg.org)

Beogradski centar za bezbednosnu politiku

www.ccmr-bg.org | www.bezbednost.org

Beogradski centar za ljudska prava

www.bgcentar.org.rs

Forum za bezbednost i demokratiju

www.fbd.org.rs

Misija OEBS u Srbiji

www.osce.org/serbia/

Centar za demokratsku kontrolu oružanih snaga

www.dcaf.ch